

این نامه ایست از مظلوم بسوی مظلومی که از کأس بلا آشامید و از کوب باساء...

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

رقم (32) - من آثار حضرت بهاء الله - کتاب اشراقات - صفحه 288
- 289

(32)

بنام مقصود عالمیان

این نامه ایست از مظلوم بسوی مظلومی که از كأس بلا آشامید و از کوب باساء چشید وارد شد بر تو آنچه بر ما وارد شد محزون مباش عنایت حق ترا احاطه نمود نجات بخشید حق جل جلاله شاهد و گواه که در کل حین تحت لحاظ بوده و هستی از عاقبت امور احدی الا الله آگاه نه لذا نباید در امورات حادثه مکدر باشی اگر لذت بیان رحمن را بیابی و عنایتش را آگاه شوی خود را بر سریر اطمینان و فرح مشاهده کنی قد بدل الله اضطرابک بالاطمینان و ذلک بالعزانه یکون معک فی کل الاحوال قل

الهی الھی فرج همی بچودک و عطائک و ازل کربتی بسلطنتک و اقتدارک ترانی یا الھی مقبلا الیک حین از احاطت بی الاحزان من کل الجهات استلک یا مالک الوجود و المهیمن علی الغیب و الشهود باسمک الذی به سنخرت الافئدة و القلوب و بامواج بحر رحمتک و اشراقات انوار نیر عطائک ان تجعلنی من الذین ما منعهم شیء من الاشیاء عن التوجه الیک یا مولی الاسماء و فاطر السماء ای رب تری ما ورد علی فی ایامک استلک

ORIGINAL

بمشرق اسمائك و مطلع صفاتك ان تقدر لى ما يجعلنى قائماً على خدمتك و ناطقا بثنائك انك انت المقتدر
القدير و بالاجابة جدير ثم اسئلك فى آخر عرضى بانوار وجهك ان تصلح امورى و تقضى دينى و حوائجى انك
انت الذى شهد كل ذى لسان بقدرتك و قوتك و ذى دراية بعظمتك و سلطانك لا اله الا انت السامع المجيب